

podle společenské smlouvy (§ 25) vyžadovalo k transakci, o níž jde, jen dvoutřetinové většiny hlasů, které bylo skutečně dosaženo.

Čís. 7811.

Jde o okolnost, bránící zrušení společenství ke společné nemovitosti (§ 830 obč. zák.), byla-li společná nemovitost stížena na ní vážnoucí obmezením podle § 11 (1) a (5) zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy toho obsahu, že spoluvlastník v případě dobrovolného prodeje do 10 let po zůstavitelově smrti (do roku 1929) má přenechat docílený přebytek svým spoludědicům podle poměru jich dědických podílů a že po tutéž dobu je dědicům vyhrazeno předkupní právo.

Účastenství na dražbě společné nemovitosti nelze v dražebních podmínkách obmezit pouze na podílníky.

(Rozh. ze dne 24. února 1928, Rv I 705/27.)

Žaloba o zrušení spoluvlastnictví ku společné nemovitosti byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolací soud neshledal, že sporná věc posouzena byla v odvolacím rozsudku po právní stránce z toho důvodu nesprávně, že odvolací soud uznal, že dovolatel nemůže žádati zrušení společenství, poněvadž je to podle § 830 obč. zák. nevčas a na újmu ostatních, zjistiť, že společná nemovitost jest až do 20. května 1929 stížena na ní vážnoucí obmezením podle § 11 odst. (1) a (5) zákona ze dne 7. srpna 1918, čís. 68 z. z. pro Čechy toho obsahu, že dovolatel v případě dobrovolného prodeje do 10 let po zůstavitelčině smrti má přenechat takto docílený přebytek svým spoludědicům podle poměru jejich dědických podílů, a že po tutéž dobu je dědicům vyhrazeno předkupní právo. Při posuzování otázky nevčasnosti zrušení společenství nejsou rozhodny subjektivní poměry podílníků, nýbrž poměry objektivní, dotýkající se podstaty věci a jevící na ni účinek. Naproti tomu jsou pro otázku, zda navrhovaný prodej věcí není na újmu ostatních společníků, směrodatny okolnosti a zřetele subjektivní. Závaznost, již je stížena společná nemovitost, je právě takové objektivní, podstaty věci se dotýkající a na ni účinek jevící povahy, a je škoda z ní pro všechny podílníky plynoucí v dohledné době odstranitelná. Činí tedy prodej společné nemovitosti nevčasným. Poukazuje-li dovolatel naproti těmto skutečnostem ku poměrům rozvráceného manželství a z nich plynoucí nesvornosti obou podílníků, poukazuje-li k tomu, že žalovaná opustila společnou domácnost, čímž na něho uvalila starost a péči o celou společnou nemovitost, jakož i nutnost obtížného účtování všech příjmů a výdajů, již při takových usedlostech zpravidla nebývá, což vše zase může mít v zápětí řadu nových

rozepří, sluší sice uznati, že tím jde ovšem o jisté, i dobrou vůli překonatelné potíže, ale že jejich povaha je právě jenom subjektivní, neboť řečené obtíže vyvěrají výhradně z osobních poměrů stran, nikoli však z vlastností společné nemovitosti. Pokud dovolatel bere v počet možnost, že sám vydraží společnou nemovitost a že pak spoludědicové nebudou moci uplatniti proti němu svá jim na společné nemovitosti vyhrazená práva a z toho dovozuje, že jde v podstatě o subjektivní, v osobních poměrech spočívající okolnosti, jakož i, že je vůbec nejisto, zda vzejde nějaká újma, která se ostatně dá vhodnou úpravou dražebních podmínek odstraniti, přehlíží úmyslně svrchu vyličenou podstatu celé věci, že totiž, bude-li společná nemovitost prodána před 20. květnem 1929, budou obě strany, tedy i žalovaná, povinny vydati přebytek, přesahující původně stanovenou přejímací cenu 36.544 Kč spoludědicům, a že obě strany poškozeny budou tím více, čím více bude utrženo za společnou nemovitost, což nelze v poměru k žalované odvrátiti způsoby svrchu dovolatelem uváděnými, z nichž prvý byl by jenom dovolateli podle okolností ku prospěchu, žalované však byl by vždy na újmu. Obmeziti v dražebních podmínkách účastenství na dražbě pouze na oba podílčníky příčí se zákonu (§ 352 ex. ř. a §§ 272—280 nesp. řiz.).

Čís. 7812.

Obchodní pomocníci (zákon ze dne 16. ledna 1910, čís. 20 ř. zák.).

Obchodním pomocníkem není, kdo byl zaměstnán jako dozorce při stavbě dráhy, nepracoval nikdy s krumpáčem a s lopatou, nýbrž dohlížel na dělníky, aby řádně pracovali, byl oprávněn přijímati a propouštěti dělníky, když mu byl určen jejich počet, konal o provedených pracích záznamy, jakož i výkazy o dělnících a záznamy a výkazy předkládal denně v kanceláři.

Předpokladem vyšších služeb nekupeckých není nabytí vyššího školního vzdělání, nýbrž rozhoduje pouze jakost zaměstnancových úkonů.

(Rozh. ze dne 24. února 1928, Rv I 810/27.)

Žalobce, zaměstnaný na stavbě dráhy, domáhal se na žalovaném podnikatelství dráhy úplaty za dobu šesti neděl, co byl nemocen. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Důvody: Soud vzal za zjištěno, že žalovaní jako inženýři a podnikatelé staveb jsou úředně oprávnění civilní technikové, takže platí pro jejich podnik ustanovení zákona o obchodních pomocnících (§ 2 (5) zákona). Pravomoci tohoto zákona podléhají osoby v jejich podniku zaměstnané pouze tenkrát, konají-li buď služby kupecké, nebo vyšší služby nekupecké. Že žalobce konal u žalovaných služby kupecké, sám ani netvrdil. Sluší tudíž uvážiti, zda konal služby druhého druhu. Ve směru tom vzal soud za zjištěno, že žalobce byl u žalovaných zaměstnán na stavbě dráhy, že nikdy s krumpáčem a lopatou nepracoval, nýbrž dohlížel na dělníky, aby řádně pracovali, byl oprávněn přijímati a propouštěti dělníky, když